

Sygn. akt IV U 388/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 marca 2016r. w S.

odwołania M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 marca 2015 r. Nr (...) - (...)

w sprawie M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 388/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 marca 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 68 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. G. prawa do renty rodzinnej od dnia 01 lutego 2015 r., bowiem Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 17 lutego 2015 r. ustaliła, iż nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. G., podnosząc, iż stan jego zdrowia nie pozwala jej na normalne funkcjonowanie w życiu i podjęcie pracy zarobkowej, gdyż ukończyła szkołę specjalną, nie jest w pełni sprawna i nigdy nie pracowała. Ubezpieczona wskazała również, że jest stale leczona a mimo to jej stan zdrowia nie ulega poprawie (odwołanie k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, jednocześnie podnosząc, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-3 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. G. ur. (...) na podstawie decyzji z dnia 08.02.2012 r. miała przyznane prawo do renty rodzinnej do dnia 31 stycznia 2015 r. (decyzja k. 132 akt rentowych). Dnia 30 grudnia 2014 r. M. G. złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej na dalszy okres (wniosek k. 133 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonej z 30.12.2014 r. organ rentowy skierował M. G. na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 26 stycznia 2015r. uznał, że nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 26.01.2015 r. k.135 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej Zakładu, która w orzeczeniu z dnia 17 lutego 2015r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw k.12 akt lekarskich i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 17.02.2015 r. k.138 akt rentowych). W związku z powyższym orzeczeniem organ rentowy decyzją z dnia 12 marca 2015 r. odmówił ubezpieczonej przyznania prawa do renty rodzinnej od dnia 1 lutego 2015 r. (decyzja k. 139 akt rentowych).

Zespół biegłych sądowych: pulmonologa, neurologa, ortopedy, psychiatry, audiologa, psychologa w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonej M. G. stan po operacji ucha prawego, niedosłuch przewodzeniowy ucha lewego, polipy nosa, bóle kręgosłupa i stawów w wywiadzie, przebyte skręcenie stawów skokowych, astmę oskrzelową przewlekłą dobrze kontrolowaną, upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, łagodne dysfunkcje w obszarze (...), zaburzenia adaptacyjne. Biegli wskazali, iż powyższe schorzenia nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy. Ubezpieczona od 16 lat jest leczona z powodu astmy oskrzelowej przewlekłej. Przebieg niniejszej choroby jest stabilny a zastosowane leczenie wystarczające, nie występowały od 2014r. u ubezpieczonej napady duszności wymagające interwencji. Ubezpieczona wymaga systematycznego przyjmowania leków, ale aktualne nasilenie choroby nie sprowadza niezdolności do pracy. Ocena ortopedyczna nie ujawniła u ubezpieczonej upośledzenia funkcji kręgosłupa i narządów ruchu, w badaniu przedmiotowym stwierdzono pełną sprawność ruchową i czynnościową kończyn górnych i dolnych. Stan kręgosłupa i stan morfotycznie-czynnościowy w zakresie narządów ruchu nie powoduje ani niezdolności do pracy, ani ograniczenia sprawności i możliwości wykonywania czynności codziennych. W badaniu neurologicznym nie stwierdzono również objawów ogniskowego uszkodzenia (...), badanie części obwodowej układu nerwowego nie potwierdza objawów korzeniowych i ubytkowych. Z powodu schorzeń ortopedycznych i neurologicznych nie stwierdzono naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym niezdolność go pracy. Badanie przeprowadzone przez biegłego psychologa wykazało, że ubezpieczona funkcjonuje intelektualnie na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim (nie jest upośledzona w stopniu umiarkowanym), a stwierdzone u ubezpieczonej dysfunkcje organiczne (...) pozwalają na zdiagnozowanie jedynie „łagodnych zaburzeń procesów poznawczych”, które nie wpływają istotnie na jej codzienne funkcjonowanie i nie zaburzają go znacząco. Ubezpieczona rozpoczęła ambulatoryjne leczenie psychiatryczne z powodu nasilających się u niej reaktywnych zaburzeń adaptacyjnych po śmierci rodziców. Aktualnie przebiegają one łagodnie, ubezpieczona w kuracji stosuje niewielkie dawki leków, a w codziennym życiu funkcjonuje prawidłowo. Ubezpieczona jest w stanie zadbać o siebie i swoje otoczenie, wykonuje nawet ciężkie prace domowe o czym świadczą jej spracowane ręce. Choć może dalej wymagać leczenia ambulatoryjnego pod kontrolą specjalistyczną, to z przyczyn psychiatrycznych nie jest i nie była w przeszłości całkowicie niezdolna do pracy. Podsumowując biegli sądowi uznali ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy wskazując, że niezdolność ta ma charakter trwały (opinia biegłych k. 16, badania k. 8-15).

Ubezpieczona skończyła szkołę zawodową specjalną, z zawodu jest dziewiarzem, do dnia 31 stycznia 2015 r. była uznana za całkowicie niezdolną do pracy z powodu upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym i organicznego uszkodzenia (...) z zaburzeniami emocjonalnymi (okoliczność bezsporna, k. 30-31 akt lekarskich organu rentowego).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. G. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.65 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz.748) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego

z tych świadczeń. Stosownie do art.68 ust.1 powyższej ustawy dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1. do ukończenia 16 lat;
2. do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
3. bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Rozstrzygnięcie zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego z dnia 12 marca 2015 r. odmawiającej jej prawa do renty rodzinnej wymagało ustalenia czy wnioskodawczyni po dniu 31 stycznia 2015r. nadal jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i niezdolność ta powstała przed 16-tym rokiem życia, albo do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia. Dotychczas ubezpieczona od dnia 20.03.1998 r. miała przyznawane prawo do renty rodzinnej z powodu upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym (m.in. k. 34-28 akt rentowych).

Sąd zasięgnął opinii biegłych sądowych: pulmonologa, neurologa, ortopedy, psychiatry, audiologa, psychologa, którzy w swojej opinii wskazali, że rozpoznane u ubezpieczonej schorzenia w postaci: stanu po operacji ucha prawego, niedosłuchu przewodzeniowego ucha lewego, polipów nosa, bólów kręgosłupa i stawów w wywiadzie, przebytego skręcenie stawów skokowych, astmy oskrzelowej przewlekłej dobrze kontrolowanej, upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim, łagodnych dysfunkcji w obszarze (...), zaburzeń adaptacyjnych ubezpieczona powodują u ubezpieczonej trwałą częściową niezdolność do pracy. Biegli z zakresu pulmonologii, neurologii, ortopedii, audiologii wskazali, iż schorzenia rozpoznane u ubezpieczonej dotyczącej w/w zakresów specjalizacji biegłych nie skutkują niezdolnością do pracy. Badanie przeprowadzone przez biegłego psychologa wykazało, że ubezpieczona funkcjonuje intelektualnie na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim (nie jest upośledzona w stopniu umiarkowanym), a stwierdzone u ubezpieczonej dysfunkcje organiczne (...) pozwalają na zdiagnozowanie jedynie „łagodnych zaburzeń procesów poznawczych”, które nie wpływają istotnie na jej codzienne funkcjonowanie i nie zaburzają go znacząco. Ubezpieczona jest samodzielna w zakresie samoobsługi (gotuje, robi posiłki, ogląda telewizję), zna litery, czyta, potrafi się podpisać, pisze proste zdania, liczy przekraczając próg dziesiątkowy, jest samodzielna w myśleniu i działaniu, nie załatwia spraw urzędowych, okresowo ujawnia stany rozdrażnienia, agresję słowną i czynną. Ubezpieczona rozpoczęła ambulatoryjne leczenie psychiatryczne z powodu nasilających się u niej reaktywnych zaburzeń adaptacyjnych po śmierci rodziców tj. po marcu 1998r. mając prawie 26 lat, co powoduje, że z przyczyn psychiatrycznych nie była niezdolna do pracy przed ukończeniem nauki w szkole zawodowej specjalnej. Aktualnie powyższe zaburzenia przebiegają łagodnie, ubezpieczona w kuracji stosuje niewielkie dawki leków, a w codziennym życiu funkcjonuje prawidłowo. Ubezpieczona jest w stanie zadbać o siebie i swoje otoczenie, wykonuje nawet ciężkie prace domowe o czym świadczą jej spracowane ręce. Choć może dalej wymagać leczenia ambulatoryjnego pod kontrolą specjalistyczną, to z przyczyn psychiatrycznych nie jest i nie była w przeszłości całkowicie niezdolna do pracy (opinia biegłych k. 16, badania k. 8-15). Powyższą opinię biegłych lekarzy i psychologa sąd obdarzył wiarygodnością, uznając, że opinia została sporządzona rzetelnie przez biegłych o specjalizacjach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonej, a wnioski biegłych zostały należycie uzasadnione. Ponadto wydanie opinii przez biegłych zostało poprzedzone zapoznaniem się z dokumentacją medyczną ubezpieczonej i jej badaniem.

Mając na uwadze wnioski biegłych, co do tego, że rozpoznane u ubezpieczonej schorzenia nie powodują u niej całkowitej niezdolności do pracy nie zostały spełnione przesłanki do przyznania ubezpieczonej prawa do renty rodzinnej po rodzicach od 01 lutego 2015 r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.